

ZPRAVODAJ / 7.8

MMII

FARNÍHO SBORU ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ

Navěky, Bože, trvá slovo tvé na nebesích. Po všechna pokolení platí pravda tvá. Ty upevnil jsi zemi a tak trvá. Vše stojí dodnes podle tvého řádu, neboť vše ti slouží.

Kdyby mne zákon tvůj neplnil rozkoší, byl bych už dávno zahynul ve svém utrpení.

Nezapomenu nikdy na tvé příkazy, neboť jimi jsi oživil mne. Jsem tvůj, ó zachovej mne, neboť hloubám o příkazech tvých.

Zlí na mne číhají, aby mne zahubili, já však o příkazech tvých budu přemítat.

Viděl jsem konec každé věci započaté, ale tvůj příkaz konce nemá.

Zalm 119, 89-96



ilustrace: Barbora Veselá

Prázdninové dvojčíslo vychází v době, které se (kdo ví proč) říká okurková sezóna a má se za to, že se v tomto období nic podstatného nestává. Přesto hned na počátku jsou dva významné křesťanské svátky, které bychom měli vzít na vědomí, ikdyž ani letos si je ve sboru ani v ekumenickém společenství zvlášť nebudeme připomínat. A také během těchto dvou měsíců proběhne střídání kazatelů (shodou okolností jáhnů) ve třech sborech našeho seniorátu. Takže - pořád se něco děje. Přejeme vám pěkné prožití léta.

BIBLICKÝ ÚVODNÍK

V jednom městě, kam Ježíš přišel, byl muž plný malomocenství. Jakmile Ježíše spatřil, padl tváří k zemi a prosil ho: "Pane, chceš-li, můžeš mě očistit." On vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: "Chci, buď čist." A hned se jeho malomocenství ztratilo.

Přikázal mu, aby nikomu nic neřekl: "Ale jdi," pravil, "ukaž se knězi a obětuj za své očistění, co Mojžíš přikázal - jim na svědectví."

Zvěst o něm se šířila stále víc a scházely se k němu celé zástupy, aby ho slyšely a byly uzdravovány ze svých nemocí.

On však odcházival na pustá místa a tam se modlil.

L 5,12-16

Příhoda s malomocným je dobře známá, můžeme ji číst ještě u Matouše a Marka. Svědčí o tom, že malomocenství sužovalo lidi jak v Ježíšově době, tak i před ní. Bylo hrozbou i ve dvacátém století, známe boj proti té nemoci, který podnikl Albert Schweitzer. Třináctá a čtrnáctá kapitola třetí knihy Mojžíšovy jsou pak svědectvím, co ta nemoc byla, jak jí mohly být postiženy i předměty, oděv, jak byl malomocný vyřazen z pospolitosti, jak nemocní museli bydlet stranou, jak voláním upozorňovali na svou nemoc. Dozvíme se také, že se nemoc dala vyléčit, poučíme se o zvláštním úkolu kněží, jakýchsi lékařů, kteří jediní mohli uznat, že se nemocný uzdravil. To zřejmě ještě platilo i v prvním století našeho letopočtu.

Malomocný, podle příběhu v evangeliu, padá na zem tváří. Je to výraz nejhlubší pokory, tak se člověk sklání před svrchovaným panovníkem. Všimněme si jeho prosby: „Pane, chceš-li, můžeš mne očistit.“ Tak to interpretují i ostatní evangelisté. Nemocný se naprosto odevzdává do Ježíšovy vůle. „Tolik toužím být zdrav, ale to záleží jen a jen na tobě.“ Jakoby se zde ozývala modlitba „buď vůle tvá...“ Ježíš nehledí vůbec na to, aby mluvil s malomocným z dostatečné vzdálenosti, vztáhne ruku a dotkne se ho: „Chci, buď čist!“ Ježíš zakáže, aby o tom uzdravený mluvil, nepotřebuje pověst zázračného léčitele, nepotřebuje nic. Ale co je zajímavé, posílá ho, podle Mojžíšových příkazů, ke knězi. Ať se ukáže, že je zdrav a přinese oběť - tak, jak to je předepsáno. Ježíš tedy neruší žádný zákon: „Udělej, co je ti přikázáno, aby bylo kněžím jasné, že nikdo zde zákon neruší, ale naplňuje“.

Tak jistě nejedná ten, kdo by se chtěl předvádět. Je to jednání, které my asi nemůžeme pochopit. Kampak bychom došli s takovou skromností? V každém je přece ctižádostivost, jak těší nás úspěch a slova uznání!

Ježíš tu je, aby člověku pomáhal. Nedočteme se ovšem, zda k němu přistupovali všichni nemocní tak, jako onen malomocný. On prosí v hluboké pokoře,

v naprostém odevzdání se. Ví přesně, kde hledat pomoc a kdo jediný mu ji může poskytnout.

Takové jsou i naše opravdové, hluboké modlitby, to jsou naše prosby za uzdravení.

Ale i Ježíš se modlí, potřebuje mluvit se svým Otcem stejně jako my. Tak je nám podobný! Čteme, že odcházel na pustá místa, aby se modlil. Ne okázale, ne před očima jiných. Hned v následující kapitole Lukášova evangelia se dozvíme o jeho modlitbě na hoře. Vždyť trvala celou noc! Dále i o tom, jak vzal ke své modlitbě i tři své učedníky a jakého proměnění byli svědky.

I zde je Pán Ježíš příkladem, ke komu se obrátit, kde je pomoc, kde jedině lze najít sílu.

Jenomže my jsme spíše jako Jeremiášovi současníci: stejně jako oni spoléháme více na člověka. „Doufáme v knížata“, jak píše žalmista. Ale (jak upozorňuje): „v člověku není záchrany“. Kolikrát jsme se už zklamali, kolikrát nás oslnila lidská slova.

Rozdíl v té pomoci vystihl přesně onen malomocný: Tady je někdo, kdo chce být služebníkem všech, ale pomoc je jedině u něho.

Ale je zde jistě otázka: Přijme jej pak ten uzdravený za svého Pána? Navždy? To přece znamená naprostou změnu!

„Ježíš Kristus se teď stává vaším pánem“, píše Pavel Kolosanům, „vy se stáváte stavbou, kde je Ježíš Kristus úhelným kamenem. Toho si musíte být vědomi, potom vás těžko může někdo svést prázdnými slovy, prázdným filosofováním. Vždyť je založeno na lidské moudrosti. Nedejte se oklamat líbivými řečmi! Vy máte jiné měřítko a tím je Ježíš Kristus. Jeho hledejte, vyhledejte ho jako ten malomocný. Padněte před ním, svěřte mu své srdce!“

Ta výzva zaznívá i dnes, ukazuje nám k tomu i tato evangelijní perikopa. Nemysleme si, že Kristovu pomoc nepotřebujeme. Naopak. Více než jindy. Naše nemoc má spoustu jiných jmen. Naštěstí víme, kde je pomoc.

Pane Ježíši Kriste, dej, ať najdeme cestu k tobě. Doléhá na nás svět se svou moudrostí. Kéž poznáme, jako ten uzdravený malomocný, že člověk může člověku hodně pomoci, ale zcela uzdravit můžeš jen ty. Chceš-li, budeme zdraví. Amen.

*Miloslav Nekvasil,
farář (t.č.) v Karlových Varech*

Věřím, že nám Bůh v každé situaci dá tolik síly, kolik jí potřebujeme, abychom se nevzdali.

Ale nedá ji předem, abychom nespolehali sami na sebe, ale jen na něho.

Dietrich Bonhoeffer

Malá liturgie pro dovolenou a volný čas

Velký je náš PÁN a velmi mocný, nelze porozumět tomu, jak vládne světu.
(Ž 147,5)

Haleluja! Chvalte Pána!

Je krásná věc chválit Pána

chválit jej je dobré a milé.

Pán uzdravuje ty, kdo mají zlomené srdce, jejich rány obvazuje.

Zpívejte Pánu děkovnou píseň a chvalte našeho Boha harfami.

Pán má zalíbení v těch, kdo před ním mají bázeň,

v těch, kdo čekají na jeho milosrdenství. (Ž 147,1.3.7.11)

Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré, a co od tebe Bůh žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství, a pokorně chodil se svým Bohem.

(Mich 6,8)

Modlitby:

Pane Bože, dáváš nám darem doby klidu a odpočínutí od práce.

Dej, abychom svou dovolenou využili k obnově těla i duše

a otevřeli se tvé dobrotě.

Skrze našeho Pána Ježíše Krista, tvého Syna,

který s tebou a Duchem svatým žije a vládne

odvěků navěky.

Pane, náš Bože, děkujeme ti za prázdniny.

Dej všem, kdo jsou nyní na cestách,

aby znovu objevili krásu tvého stvoření.

Ochraňuj je a dej, aby se vrátili zdraví a posílení.

Prosíme tě skrze Krista, našeho Pána.

Veliký a širý je náš svět, tvoje stvoření, Pane.

I ve střídání práce a volného času poznáváme tvůj řád,

dobrý pro člověka.

Dej, abychom se mohli podílet i na tvém stvořitelském klidu a odpočínutí,

abychom tě tak lépe poznali a tím porozuměli i sami sobě.

Biblická čtení: Dt 8,2-18 Ef 5,15-21 Mt 6,24-34

Haleluja. Celý život chci zpívat Pánu chválit svého Boha, co živ budu.

(Ž 104,33)

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

Seniorátní dny v Českém Těšíně

O víkendu 10. - 12. 5. 2002 proběhly Seniorátní dny v Českém Těšíně, kterých se zúčastnila také skupinka našich mládežníků. Potkali jsme se tam se zástupci mládeží ze sborů v Opavě, Krnově, Olomouci, Přerově, Odrách, Novém Jičíně, Šumperku a v dalších městech našeho seniorátu.

Akce byla zahájena v pátek večer a to nejprve pobožností a hrami. Poté byl připraven koncert čtyř dívek z Přerova, které si říkají EFFATHA. Na sobotní dopoledne byla přichystána přednáška o tom „Číst Bibli?! Proč a jak?“. Náš přednášející host byl z ostravského společenství Církve Bratrské, kde asi deset let vedl mládež, a jmenoval se Pavel Trojáček. Na závěr nám k této problematice řekl pár slov i Roman Mazur. Po obědě nás čekalo volnější odpoledne v podobě her, sportování a procházek. Mnoho z nás se dobře vydovádělo na sportování při hrách volejbal, fotbal a basketbal. Na večer bylo přichystáno opékání párků, tedy spíš jejich grilování, ale to nevadilo, protože jsme si na nich všichni pochutnali. A na sobotní večer byl přichystán další koncert a to zdejší mládeže, kteří si říkají TRNOVÁ KORUNA. Jejich rychlejší a někdy, snad to mohu říci, tvrdší styl nás všechny dostal do dobré nálady. Po nich nám „Na dobrou noc“ zazpívali Štěpán Janča s manželkou. V neděli nás čekaly bohoslužby, kde jsme pozdravili místní sbor a zazpívali jednu píseň a to „Ať svítí slunce z Nazaretu“.

Celý pobyt byl velmi příjemný, nejen naší vlastní zásluhou, když jsme hráli do čtyř hodin ráno v tělocvičně, kde jsme nocovali, hru Městečko Palermo, nebo když jsme se večer toulali po městě (samozřejmě se Ostrava toho také zúčastnila), ale taky příjemným a ochotným přivítáním českotěšínskou mládeží - byli až tak ochotná, že dokonce nás (Ostráváky) provedli i v noci po městě. Na závěr bych chtěl říci jen to, že jim moc a moc děkujeme za krásný víkend, který jsme strávili v jejich sboru. Náš dík patří všem, kteří se podíleli na přípravě a průběhu akce.

Už se nemohu dočkat další následující akce a to týdenního pobytu celé seniorátní mládeže o prázdninách v týdnu od 19. - 25. 8. 2002. Doufám, že se Ostrava ukáže a naše zastoupení bude velmi hojné.

Štěpán Groll

Farářské střípky

Potkal mě (nebo se mi nestačil vyhnout) jeden bratr ze sboru a povídá:

„Tak mám výčitky svědomí, když tě vidím.“

A já mu na to: „Slyšel jsem, že už několik měsíců žiješ *na hromádce*.“

„No to taky, ale hlavně jsem ti nevrátil tu knížku, co mám od tebe půjčenou.“

(Apropó - můžete si všimnout až budete o dovolené jezdit po zemích českých:) Vysvětloval mi kolega katolický kněz, proč má mnoho katolických far dvojitou mansardovou střechu: tridentský koncil totiž nařídil, že kněz nemá žít s hospodyní pod jednou střechou.

Význačnější narozeniny členů sboru



K ZAMYŠLENÍ

Laická práce ve sboru (2)

(dokončení z minulého čísla)

Jak se jako laik mohu zapojit do práce v našem sboru?

Prvním krokem k zapojení by měla být důkladná rozvaha toho, kolik času mohu práci pro sbor a evangelium věnovat. Málokdy přináší větší

efekt jednorázové napnutí sil. Téměř ve všech oblastech sborové práce jde o dlouhodobé nasazení. Mohu si pro danou službu udělat čas každý den, každý týden, čtrnáctidenně nebo jen jednou do měsíce? Při odpovědi na tuto otázku bychom se měli vyhnout dvěma úskalím. Na jedné straně má být služba Bohu pro křesťana důležitou součástí života a neměla by být odsunuta v žebříčku důležitosti až za naplnění všech koníčků a zálib a přesčasy v práci. Na druhou stranu prvními lidmi, kterým máme sloužit, jsou naši nejbližší v rodinách (partneři, děti, rodiče...), pro které tedy potřebujeme čas, a dokonce i samotný Bůh přikazuje odpočívat a nebýt otrokem práce (ani té sborové).

V druhém kroku bych měl najít svou „parketu“. Každý z nás je něčím výjimečným a chod sboru a jeho služba je tak různorodá, že jsem si naprosto jist, že není nikoho, kdo by své místo v něm nemohl najít. Zde je potřeba jen dostatečné množství fantazie a představivosti, které nám ukážou, že v podstatě jakákoliv schopnost může najít své uplatnění i ve sborové práci.

Mám nadání pro zpěv? Pak se přihlásím u br. Novotného do sborového zpěvu. Dělán si každý den pravidelně chvílku na Bibli a modlitbu? Pak do nich zahrnu jako naprosto pravidelnou část konkrétní modlitby za sborovou práci. Stydím se projevit ve větším shromáždění, ale nedělá mi problém hovořit s cizími lidmi jen ve dvou? Pak se přihlásím u s. Jančové, která mi dá adresu někoho, kdo by stál o občasnou návštěvu. Umím zajistit věci související s hospodařením sboru? Pak se přihlásím s nabídkou pomoci např. při opravách ve sboru. Jsem člověk, který prožil obrácení až v dospělosti a mám zvláštní touhu nést evangelium dalším? Pak si najdu skupinku stejně smýšlejících, která ve spolupráci se staršovstvem bude pracovat na tomto poli. Mám blízko k dětem či mládeži jakékoli věkové skupiny? Pak se přihlásím do skupiny spolupracovníků Nedělní školy. Rád pečuju? Pak při každých ohláškách dávám pozor, abych nepromeškal žádnou příležitost něco připravit a přinést. Rád vystřihuju zajímavé články? Pak se zeptám s. Poskerové, jestli nechce pomoci při přípravě sborové nástěnky... Vyznám se v počítači? Pak mohu pravidelně aktualizovat internetové informace našeho sboru... Sami tušíte, že tyto možnosti jsou jen malou ukázkou, pokračovat bychom mohli dále a dále.

Třetím krokem je pak vytrvat. Každé rozhodnutí ke službě je jen prvním krokem. Už zmíněná dlouhodobost plnění většiny úkolů přináší s sebou stejně tak často radost a úspěch jako starost a zklamání. Je potřeba neustále naši motivaci ke službě před Pánem Bohem obnovovat. Modlit se a pracovat. K tomu nám dává Bible zaslíbení: „A tak, moji milovaní bratři, buďte pevní, nedejte se zvíkat, buďte stále horlivější v díle Páně, vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná.“ (1K 15,58)

Roman Mazur

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ

Pokoušíme se vybírat kulatá výročí vždy pro měsíc, kdy vychází Zpravodaj. Tentokrát tomu tak není. Dvě smutná výročí připomínají úmrtí nám milých bratrů farářů. Jedno nám uniklo v březnu a druhé bude v září. Devadesátiny Viktora Fischla připadají na poslední červnový den.

JIRÍ LEJDAR (30. 5. 1926 - 9. 3. 1992)

vikář v Ostravě, farář v Ostravě - Vítkovicích a Praze - Strašnicích

Od dětství jsem se setkával se skutečností smrti, když v našem blízkém sousedství i v rodině umírali lidé, které jsem znal. Velice často jsem se už od mládí zamýšlel nad otázkou života a smrti i jejich smyslu. Přiznávám, že pomýšlení na smrt a nebytí mě naplňovalo úzkost a strachem. Ale už od dětství jsem slyšel slova, která mě postupně této úzkosti zbavovala. Ba co víc: dávají mi už po několik desetiletí sílu, abych i těm, s nimiž se setkávám a kteří jsou naplněni strachem ze smrti ať vlastní nebo jejich blízkých, ona vysvobodivá slova tlumočil. Nalezl jsem je v bibli a cele jim věřím. Jsou pozváním k víře v Boha, jehož nám Ježíš Kristus dává poznat jako našeho milujícího Otce, v jehož rukou jsme bezpečni jak v životě, tak i ve smrti. Nevím, co mě ještě čeká, ale učím se s žalmistou vyznávat:

„Hospodin jest můj pastýř... Byť se mi dostalo jíti přes údolí stínu smrti, nebudu se báti zlého, nebo ty se mnou jsi.“ (Ž 23)

A plně důvěřuji slovu Ježíšovu:

„Já jsem vzkříšený i život. Kdo věří ve mne, byť pak i umřel, živ bude.“ (J 11, 25)

Velice vám přeji, aby tato víra nesla i vás!

(z rozhlasových promluv Nebojme se života, březen 1991)

JAN NOHAVICA (21. 1. 1956 - 20. 9. 1997)

farář v Hodslavicích a Olomouci

„V rukou tvých jsou moje časy.“

„In manibus tuis tempora mea.“ (Ž 31,16)

Mít v rukou čas. Má ještě někdo jiný v rukou čas? Má někdo z nás aspoň svůj čas ve své ruce? Nám všem čas krásně plyne a nezadržitelně uniká. Někdy se nám velmi bytostně připomene naše časnost, naše dočasnost... Čas neovládá me. Máme ho jenom a právě tolik, kolik je nám ho darováno. Na nás přece i tam, kde jde o čas nám darovaný, záleží. Záleží na tom, čemu, jakému smýšlení, jakému jednání, jakým hodnotám, výšinám, šancím, nebo malosti a primitivnostem dáme prostor. Záleží na tom, jakou dáme nám darovanému času náplň. To jest: zda svůj čas, každou neopakovatelnou a nezadržitelnou příležitost prožijeme správně nebo špatně. Ani to největší ohrožení, znejistění ve

vztahu k vlastní časové perspektivě není důvodem pro rezignaci nad kvalitou života. Nemáme sami ve své ruce čas. Přece smíme vědět, že je tu Pán i nad časem, i nad naším časem. Bohu se neztrácí ani náš čas a pro Boha nejsme ani my ztraceni v nekonečném čase. Proto můžeme končit nebo začít svůj pohled k tomu, co je neznámého a nenaplánovatelného před námi i v novém roce s pokorným a důvěřivým úžasem.

(z kázání na Nový rok 1997, sbírka Věra chodí po vodě)

VIKTOR FISCHL (30. 6. 1912)

právník, sociolog, diplomat, překladatel, spisovatel

(Jeho překlad Žalmu 119. byl použit u biblického textu na titulní straně, Poezie Starého zákona, 2002)

PROGRAM NA MĚSÍC ČERVENEC - SRPEN 2002

Pravidelná shromáždění

KAŽDÝ TÝDEN:

Bohoslužby - neděle v 8.30 hod. v kostele

Nedělní škola pro děti (od 1 do 14 let) - souběžně s nedělními bohoslužbami. Každou první neděli v měsíci se děti (mimo nejmenších od 1 do 6 let) účastní bohoslužeb.

Konfirmační příprava - čtvrtek v 16 hod.

Zkouška pěveckého sboru - obvykle v neděli po bohoslužbách v 10 hod.

Večer nad Bibli - středa v 17 hod.

Středoškolská mládež - pátek v 17 hod. (na faře na Karpatské ulici).

Starší mládež - úterý v 18 hod.

OSTATNÍ:

Schůzka dorostu - co dva týdny v sobotu v 10 hod.

Setkání střední generace - obvykle poslední pátek v měsíci 19.30 hod.

Setkání seniorů - obvykle poslední čtvrtek v měsíci v 16 hod.

Schůze staršovstva - obvykle druhou středu v měsíci v 18.15 hod.

Setkání maminek s dětmi - obvykle první úterý v měsíci v 17 hod. (na faře na Karpatské ulici)

Služby, které vám (vedle pravidelných shromáždění) rádi poskytneme:

- duchovní rozhovory
- lekce uvedení do křesťanství
- texty kázání
- Bible a kostelní zpěvníky ke koupi

Aktuální program

Nedělní bohoslužby (8.30 hodin, kostel)

7.7.

14.7. - s večerí Páně

21.7.

28.7.

4.8.

11.8. - s večerí Páně

18.8.

25.8.

1.9. - rodinné k zahájení školního roku

Večery nad Bibli (středa 17 hodin, Třanovského sál)

pokračují během měsíce července (a v měsíci srpnu nebudou)

3. a 10.7. - Roman Mazur - výklad textů, na které se káže následující neděli

17., 24. a 31.7. - Aleš Wrana - pokus o hlubinně-psychologický výklad textů

Úřední hodiny v kanceláři (Husovo nám. 4)

pondělí 9 - 12 hodin

středa 9 - 12 hodin

v jiných časech v nutných případech volejte

faráře Aleše Wranu tel. č. **612 29 43**

ve dnech 1. - 14. července a 26. srpna - 8. září má však dovolenou

a proto volejte jáhna Romana Mazura tel. č. **678 74 37**

Další akce:

Tábor pro školní děti (7-15) pořádáme v termínu **11. - 18.8. 2002** ve Stříteži nad Bečvou na Valašsku. Zvání a vítání jsou všechny děti tohoto věku jak ze sboru, tak z řad spolužáků a známých. Podrobnější informace a přihlášení u R. Mazura.

Pobyt pro středoškolskou mládež pořádáme v termínu **19. - 25.8. 2002** na Travné. Zvání a vítání jsou všichni mládežníci tohoto věku jak ze sboru, tak z řad spolužáků a známých. Podrobnější informace a přihlášení u R. Mazura.

ADRESA SBORU: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava, tel. 069/612 29 43
cce.ostrava@volny.cz www.volny.cz/cce.ostrava

BANKOVNÍ ÚČET: 1644329359/0800

ZPRAVODAJ /7-8

Farního sboru českobratrské církve evangelické v Ostravě,
byl vydán v červenci 2002